

Overdenking bij Psalm 31 en Johannes 21: 15-25

Ik had boven het begin van deze overdenking gezet: de doorstart van Petrus.
Een doorstart maken. Blijft alles na de doorstart hetzelfde als daarvoor?
Is het bij een doorstart nodig om eerst je oude situatie te doordenken?
Door een krantenartikel over werk en zingeving werd ik getroffen door het volgende:

Eigenlijk is het al een tijd gaande dat jonge mensen zich bezinnen op de hectiek van het leven. Willen wij wel carrière maken, meer en meer verdienen, minder tijd hebben voor het gewone dagelijks leven? Willen we dat wel?

Ja een deel van de jongeren wil wel meegaan in die vaart van het leven, Een deel niet. U en ik we hebben er mee te maken door de keuzen die onze kinderen en kleinkinderen maken. Sommige jongeren zeggen: daar doen we niet meer aan mee. Maar hoe dan? Hoe verander je je eigen gedachtegoed?

In dat krantenartikel over werken, leuke baan, moet je snel verwisselen van baan, werd ik getriggerd door wat reflecterende vragen, bezinnende vragen. Vragen die niet alleen op jongeren van toepassing zijn, maar ook voor ons. Ik buig de vragen die over werk gaan om naar onze dagelijkse situatie

Geeft je dagelijks leven je energie, of zuigt het je leeg?

Lig je wel eens wakker van de invulling van je dagelijks leven?

Ga je om met leuke mensen?

Is er nog genoeg uitdaging in uw dagelijkse situatie?

Is uw dagelijkse situatie zinvol, van betekenis, voor uzelf, voor de ander?

Ik voeg er nog een vraag aan toe:

Is er iets uit uw leven wat nog wringt, niet is opgelost, niet verwerkt is, niet goed gemaakt is?

Vragen om te overdenken

En te bedenken, zit ik in een sleur van alledag? Moet ik iets aan mijn dag invulling veranderen ook als ik 80 plus ben?

Een zinvol bestaan, met zinvolle momenten, ook als 80 - 90 plusser bent?

En hoe geef je vorm aan die zinvolheid?

Om je heen kijken,
je laten inspireren door zoveel goeds,
complimenten geven,
dankbaar zijn,
over het goede spreken,
de ander opzoeken?.....

Ook Petrus wordt uitgedaagd om te reflecteren op zijn uitspraken, op zijn handelen.

En Jezus steekt hem een uitgestoken hand toe door te vragen, te vragen en met alle geduld nog eens te vragen. En te bevestigen.

Tot 3x toe vragen, tot 3x toe de opdracht die Petrus heeft te bevestigen.

Jij moet mij volgen

Het is een intens gesprek tussen Jezus en Petrus.

Een persoonlijk gesprek, dat is vaak niet gemakkelijk, maar levert wel veel op.

Vragen, waarin Jezus naar de kern gaat.

Petrus, snel als hij is, geeft direct antwoord op de eerste vraag van Jezus.

Is het een antwoord aan de oppervlakte?

Door het doorvragen van Jezus, komt Petrus steeds een laagje dieper in zijn zijn.

En dat was nodig,

Jij, moet mij volgen met de klemtoon op jij! In deze vragen gaat het om jou commitment aan mij, aan God, aan de opdracht die Petrus gekregen heeft.

Jij moet mij volgen, dat klinkt als een bevestiging van de opdracht die al in Petrus zijn naam verscholen ligt: Petrus betekent rots, Simon betekent rots: Petrus, jij bent de rots waarop de kerk gebouwd wordt.

Petrus had al de opdracht van Jezus gekregen om zijn werk voort te zetten

En deze opdracht wordt nu bevestigd. De verloocheningen veranderen daar niets aan.

Petrus, de man met zijn eigen karakter, zo anders dan het karakter van Johannes

En juist hij krijgt de opdracht om de rots te zijn onder de kerk

Op dit kruidje roer me niet is de kerk gebouwd.

Deze man, die zijn nek uit durft te steken, die nogal eens rap is met zijn reacties, hij wordt de stabiele rots genoemd, op wie de kerk gebouwd is. Lees de toespraken van Petrus er maar op na.

Hoe ziet die rots eruit?

Is het een grillige rots, vol met pieken, met spleten, met uitstulpingen, onbegaanbaar? Is het een mooie gladde gepolijste rots?

Zou de kerk ook zo'n grillige rots mogen zijn? Vol met pieken, met uitstulpingen, spleten.

De Bergkerk, is dat een mooie gladde rots, groot, egaal, prachtig om te zien

Of is het een kerk, grillig van vorm, waarin het leven zichtbaar is?

Een kerk die durft te vallen en durft op te staan, omdat de kerk midden in het leven staat?

Een kerk die nadenkt, die durft los te laten, die het anders durft te doen?

Petrus, een rots van een man, met zijn grillige karakter.

Iemand die voor de ander door het vuur gaat. En ja ook iemand die sneller handelt en spreekt dan nadenkt. Petrus kent zichzelf en Jezus kent hem nog beter.

Wat mij opvalt.

Na de 3 ontkenningen: Ik ken die man niet, blijft hij in de buurt van zijn vrienden.

Hij vlucht niet weg, verschuilt zich niet vol schaamte,

Hij is erbij als de leerlingen zich teruggetrokken hebben in het bovenhuis na de kruisiging van Jezus. Met z'n allen bang dat ook zij gevangengenomen zullen worden, net als Jezus.

Petrus verstopt zich niet voor zijn vrienden. Hij verstopt zich ook niet voor Jezus.

Komt dat omdat hij na zijn ontkenningen, direct zijn spijt heeft uitgeuild?

Direct verwerkt heeft wat hij verkeerd gedaan heeft. Direct wist dat er vergeving was? Dit past wel bij zijn karakter.

De vragen die Jezus hem stelt over liefhebben, daarin wordt Petrus aangesproken op zijn diepste diepte, zijn ziel:

En wordt hij aangesproken met zijn geboorte naam: Simon, zoon van Johannes

Heb je mij lief

Ja, dat weet U toch? De snelle Petrus die gelijk reageert

Heb je mij lief? Klinkt het voor de tweede keer:

En ook voor de derde keer: Simon zoon van Johannes houd je van me?

De vraag is hetzelfde. Maar door de herhaling van de vraag, gaat de vraag bij Petrus steeds een stapje dieper. En komt uit bij de kern van zijn Zijn: heb je mij lief.

Jezus noemt Petrus bij zijn diepste naam:

Zijn geboortenaam.

U kent vast het gedicht van Neeltje Maria Min

Mijn moeder is mijn naam vergeten,
mijn kind weet nog niet hoe ik heet.
Hoe moet ik mij geborgen weten?

Noem mij, bevestig mijn bestaan,
laat mijn naam zijn als een keten.
Noem mij, noem mij, spreek mij aan,
o, noem mij bij mijn diepste naam.

Voor wie ik liefheb, wil ik heten.

Aan de vragen, na de antwoorden, wordt de opdracht die Jezus heeft voor Petrus bevestigd. Beschreven in de zorg voor de schapen en de lammeren. Draag zorg voor de mensen, zoals een herder zorgdraagt voor zijn schapen.

Jezus, als Herder, de goede Herder, die ook het lammetje dat gemist werd opzocht en vond, en op zijn schouders weer naar de kudde bracht.

Petrus krijgt een pastorale taak!!

Petrus vlucht niet weg, na zijn misstap. Wat doet Jezus?

Jezus valt Petrus niet af.

Hij kent Petrus, weet wat hij aan Petrus heeft, kent hem met zijn uitpattingen,

Keurt de verloocheningen niet goed denk ik,

Petrus krijgt een herkansing. Krijgt de gelegenheid om het weer goed te maken....

Is dat wel zo? Is het goed maken?

Of heelt Jezus hier een diepe wond in de ziel van Petrus?

Doordat Petrus driemaal mag zeggen dat hij van Jezus houdt, heelt de wond in zijn ziel die door de drie ontkenningen is geslagen.

3x een heilig getal

Na drie keer mag Petrus er volop op vertrouwen dat hij niet uit het leven van Jezus gevallen is

Hij is nog steeds de rots, waar Jezus zo trots op is. Hij mag vallen en opstaan!

Wat betekent die tekst over de gordel?

Toen je jong deed jezelf je gordel om. Wanneer je oud bent doet een ander je gordel om.

Je gordel omdoen is je klaar maken, je gereed maken

Toen je jong was.... is dat te vertalen met....toen je nog niet 'geloofde', bepaalde jezelf wat goed en niet goed was.

Nu je je hebt overgegeven aan Jezus, ben je oud/ wijs geworden... de Ander zal bepalen wat je gaat doen.

Nu bepaalt je keuze van geloven je handelen.

Het leven is niet zonder strijd, dat zien we zeker ook bij David.

De man van een groot godsvertrouwen. En een man die door moeilijke tijden heen moest, een man ook die een misstap begaan had.

En ook David mocht leven van de genade.

De strijd in de mens. Een mens gaat in zijn leven door vele processen heen.
Ik denk dat velen van ons herkennen dat hoe we in geloof opgevoed zijn, door de tijd heen veranderd is.

Geloof is gegroeid, gerijpt, veranderd, gelouterd, verruimd, er is misschien ook twijfel, of strijd.

Ook je persoonlijkheid kan veranderd zijn. is in elk geval gerijpt.

In Psalm 31 laat David ons iets zien van zijn strijd.

Hij heeft moeten vluchten voor Saul

Leeft in een onherbergzaam gebied

Heeft een roest vast vertrouwen in God.

Maar lijdt onder het onrecht dat hem is aangedaan door Saul

Lijdt aan het geweld

Lijdt aan de vragen van het leven.

Hij houdt zich vast aan zijn godsvertrouwen: Bij U schuil ik

In deze Psalm klinkt het: ik geloof dat, ik houd me dat ook voor,

maar op dit moment ervaar ik het anders en toch en toch benoem ik mijn vertrouwen in de Eeuwige

Het klinkt als zingen tegen beter voelen in.

En toch vertrouwen dat deze nood voorbij zal gaan. Soms moet je het een poos uithouden met een situatie.

David laat ons zien dat het uitschreeuwen van de nood, mag

En dat dit hand in hand gaat met het weten God is erbij.

Petrus mocht vallen en weer opstaan.

Vaak kun je achteraf pas zeggen hoe je ervaren hebt dat God erbij was in je nood.

Leven met de wijsheid die we gekregen hebben door de jaren heen.

De strijd loslaten.

Het omdoen van de geloofsgordel betekend ook het bereid verklaren om te doen, zoals Jezus het ons heeft voorgedaan. Ook als we ouder zijn.

Bereidheid, overgave, doen, zijn, vertrouwen, met vallen en opstaan.

En zo is het een nieuw opstandingsverhaal.

Amen